

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 09.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 09.09.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **5626** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано след отделяне от адм.д. № 5214/2017 г. по описа на АССГ, постановено с протоколно определение от 18.05.2018 г. по същото дело.

Първоначално производство е било образувано по жалба, подадена от И. А. К., жив. [населено място], [жк], ул. 111, бл. 009, вх. В, ет.1, ап. 3 чрез процесуалния му представител адв. А. Н. Ж. - САК срещу тенденциозни действия и бездействия на служителите на НАП, както и противозаконен Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С.-град, потвърден с решение № 382 / 17.03.2015 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, по която жалба е образувано адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ. С уточняваща молба от 11.05.2015 г. са предявени установителни искове на основание чл. 13 КЗПЧОС вр. чл. 144 АПК и чл. 124 ГПК срещу ответниците НАП, Районен съд Мездра, Районен съд Радомир и Административен съд София-град.

С определение № 2978 / 03.06.2015 г., постановено по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ, съдът е разделил производството по жалбата срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град от производството по исковете срещу Националната агенция по приходите, Районен съд Мездра, Районен съд Радомир и Административен съд София-град, като е оставил за разглеждане по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ законосъобразността на Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С..

С решение № 8021/17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ съдът е:

1. отменил Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01 /

08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. в частта, с която е било извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. за държавни такси и лихви сумата от 205 лв., от които 85.00 лв. главница и 120.00лв. лихви по изпълнителен лист от 01.04.2003 г. по гр.д. № 28/2002 г. по описа на РС Мездра по изп.д. № 1689/2003 г. и е изпратил преписката на Директора на ТД на НАП – С. за ново произнасяне в отменената част съобразно указанията, дадени в мотивите на решението;

2. отхвърлил жалбата на И. А. К. срещу Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01/08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта с която е извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. за държавни такси и лихви в по издаден изпълнителен лист размер на 904,00 лв. в полза на Радомирски районен съд, представляваща държавна такса върху стойността на дела му, ведно със законната лихва върху държавни вземания от дата на влизането на решението в сила на 06.04.2012 г. по гр.д. № 814/2008 г. и лихва в размер на 255,76 лв., във връзка с което дело било образувано изп.д. № 1685/2010 г. и сумата от 2000 лв., с която НАП била осъдена да заплати на К., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 30.11.2012 г. до окончателното изплащане на сумата в размер на 429,05 лв.

По подадена от К. касационна жалба е образувано адм.д. № 2218 / 2016 г. по описа на ВАС, по което е постановено решение № 1619 / 08.02.2017 г., с което първоинстанционното съдебно решение е отменено в отхвърлителната жалбата част и Акт за прихващане и възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г., издаден от М. С., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. е отменен и в останалата част – относно извършено прихващане на изискуемите публични задълженията на К. в размер на 904,00 лв. – държавна такса по гр.д. № 814/2008 г. по описа на РС Радомир и лихва за забава в размер на 255,76 лв..

Във връзка с разгледаното по-горе определение № 2978 / 03.06.2015 г., постановено по адм.д. № 3843 / 2015 г. по описа на АССГ (за разделяне на производството), е образувано адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ. С определение от 12.06.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, съдът е разделил производството по искове срещу четиримата ответници, като под № 5606/2015 г. е оставен за разглеждане искът на И. А. К. срещу Националната агенция по приходите. Видно от определение от 30.07.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, ищецът претендира присъждане на имуществени вреди в размер на 1369,76 лева и неимуществени вреди в размер на 2000 лева, произтичащи от тенденциозни действия и бездействия, както и административен произвол на длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска

С решение № 7955 / 15.12.2015 г., постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ, искът срещу НАП за присъждане на имуществени вреди в размер на 1369,76 лева и неимуществени вреди в размер на 2000 лева, произтичащи от тенденциозни действия и бездействия, както и административен произвол на длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска са отхвърлени като недоказани.

Във връзка с проведен инстанционен съдебен контрол за законосъобразност, ВАС, с решение № 5489 / 03.05.2017 г. е обезсилил решение № 7955 / 15.12.2015 г.,

постановено по адм.д. № 5606/2015 г. по описа на АССГ и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно дадените указания.

Видно от мотивите на касационното съдебно решение първоинстанционният съд не е бил надлежно сезиран с искова молба, която да отговаря на изискванията на чл. 127 ГПК, вр. чл. 144 АПК, като е следвало да укаже на ищеца да представи редовна, от гледна точка на изискванията, поставени в чл. 127 и чл. 128 ГПК, искова молба, в която ясно и непротиворечиво да бъдат посочени както фактическите основания, така и петитумът на иска. ВАС е отбелязал, че въпреки направения доклад по делото с определението от 30.07.2015 г. нередовното сезиране на административния съд не може да счете за коригирано. Счел е, че като е приел, че е редовно сезиран с иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, и се е произнесъл по същество на посоченото по-горе основание, първоинстанционният съд е постановил недопустимо решение, тъй като правото на съдебно производство е било упражнено ненадлежно.

Във връзка с отменителното решение на ВАС делото е върнато на същия съдебен състав на АССГ, който се е отвел от разглеждането му.

Делото е разпределено на друг съдебен състав и е образувано под нов номер – 5214/2017 г. Изпълнявайки задължителните указания на касационната инстанция, съдебният състав, с разпореждане № 4200 от 22.06.2017 г. е оставил производството по делото без движение с указание до ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба.

В изпълнение на съдебното разпореждане със заявление от 04.07.2017 г. ищецът е направил уточнения на исковата молба, с което е претендирал:

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от издаване на А. № П-22221914075572-004-01 от 08.01.2015 г., в частта, отменена като незаконосъобразна с решение № 8021/17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ;

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от издаване на А. № П-22221914075572-004-01 от 08.01.2015 г., в частта, отменена като незаконосъобразна с решение № 1619/08.02.2017 г., постановено по адм.д. № 2218/2016 г. по описа на ВАС;

- обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени му от незаконни действия и бездействия по подадено заявление по чл. 519 ГПК вх. № 94-А-436 / 01.12.2014 г. с искане за изплащане на сумата от 2000 лева по изпълнителен лист от 14.02.2014 г., издаден по адм.д. № 14599/2012 г. по описа на АССГ и незаконни действия и бездействия по изпълнение на решение № 8021 / 17.01.2015 г., постановено по адм.д. № 3843/2015 г. по описа на АССГ в частта, в която се изпраща делото на директора на ТД на НАП – С. за ново произнасяне.

Ищецът претендира и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху горните главници, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумите.

С това уточнение на практика ищецът предявява два кумулативно обективно съединени иска, имащи различно основание, доколкото различни са правопораждащи отговорността на ответника юридически факти по двата иска - първият за заплащане на неимуществени вреди, произтичащи от отменен административен акт и вторият – за заплащане на неимуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразно бездействие на органи на НАП. Цената на първия иск е 2000 лева, а на втория – 1000 лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху горните

главници, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумите. При горното уточнение на исковата молба, съдът е постановил определение № 6834 / 04.10.2017 г., с което по реда на чл. 140, ал. 3 ГПК е изготвил проект за доклад по делото, в който е приел, че е сезиран с иск срещу Националната агенция по приходите (ответник) за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в общ размер на 1000 лева, причинени в периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. от незаконосъобразен административен акт – Акт за прихващане или възстановяване (А.) № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г. на НАП, ТД С. град, отменен от съда, и от незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

С този проект за доклад съдът е обхванал всички (и двете) фактически основания на претендираната от ищеца имуществена отговорност на ответника - както отменения като незаконосъобразен административен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г.), така и незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК. Неточно в доклада е посочена единствено цената на предявените искове, като видно от уточняващото заявление на ищеца същият претендира обезщетение за неимуществени вреди от отменения като незаконосъобразен административен акт (Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015 г.) в общ размер на 2000 лева и обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение и отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК в размер на 1000 лева.

Съдът е провел две открити съдебни заседания, събрал е писмени и гласни доказателства, както и съдебна експертиза, и е постановил решение № 1813 от 20.03.2018 г., с което е осъдил Националната агенция по приходите да заплати на И. А. К. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500 лева, причинени в периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. поради незаконосъобразен административен акт – Акт за прихващане или възстановяване № П-22221914075572-004-01 / 08.01.2015г. на НАП, ТД С. град, отменен от съда, и поради незаконосъобразно бездействие на органите на НАП, изразяващо се в отказ да се образува и проведе производство по чл. 519 ГПК за изплащане на присъдена сума с решение № 1678 от 06.02.2014 г. на Върховния административен съд по адм.д. № 9152/2013г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.02.2014 г. до окончателното й изплащане.

Решението е обжалвано и от двете главни страни. В касационната си жалба вх. № 12101 / 24.04.2018 г., именувана насрещна касационна жалба, ищецът поддържа, че въпреки изрично направеното възражение по доклада по делото, в който съдът не бил докладвал всички предявени искове по основание и размер, съдът е пропуснал да се произнесе със съдебния акт по всички предявени искове.

С разпореждане от 03.05.2018 г. съдът по свой почин е образувал производство по реда на чл. 176 АПК, констатирайки, че „не се е произнесъл по цялата искова претенция, а именно – по размера на сумата над 500 лева, присъдена като обезщетение на ищеца с Решение № 18/13 от 20.03.2018 г., до пълния предявен размер на иска от 1000 лева“ и е насрочил делото за разглеждане в о.с.з. на 18.05.2018 г.

В о.с.з. на 18.05.2018 г. съдът е номерирал исковете (по уточнителното заявление на

ищеца) с поредни точки 1, 2 и 3. Постановил е допълнително решение, обективирано в протокола от проведеното на 18.05.2018 г. о.с.з., в чиито мотиви е посочил, че „съдът се е произнесъл само по първия предявен иск, като е уважил частично и е присъдил обезщетение в размер на 500,00 лв., въпреки че са изложени мотиви относно целия иска ... съдът намира, че отказът да се образува производство по реда на чл. 519 ГПК и незаконосъобразното прихващане на присъденото обезщетение е в пряка причинно-следствена връзка с причинените неимуществени вреди. Доколкото обаче незаконосъобразните бездействия и А. не са единствената причина за психическото и нервно разстройство на ищеца през процесния период, както се установява от заключението на психолога, то претенцията за неимуществени вреди по първия съединен иск следва да бъде уважена частично. Претенцията за заплащане на неимуществени вреди е доказана по основание и следва да бъде уважена до размера на 500.00 лв., както това е направено с диспозитива на съдебното решение, а за останалата част над този размер искът следва да бъде отхвърлен“.

Съобразно горните мотиви е допълнено решението със следния диспозитив: „Отхвърля иска на И. А. К. срещу Национална агенция за приходите за заплащане на неимуществени вреди за периода от 01.12.2014 г. до 08.02.2017 г. за размера над 500.00 лв. до пълния предявен размер от 1000 лв.“

Без излагане на мотиви, съдът е приел, че „производството следва да бъде разделено, като обективно и субективно съединените искове по т. 2 и т. 3 от уточнителната молба се разделят – всеки от тях за заплащане на по 1000 лв. неимуществени вреди“.

Именно във връзка с това определение на съда, е образувано и настоящото адм.д. № 5626/2018 г. за разглеждане на иска по т. 2 от заявлението на ищеца – за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, причинени от издаване на А. № П-22221914075572-004-01 от 08.01.2015 г., в частта, отменена като незаконосъобразна с решение № 1619/08.02.2017 г., постановено по адм.д. № 2218/2016 г. по описа на ВАС;

Допълнителното решение от 18.05.2018 г. е обжалвано от ответника с касационна жалба вх. № 15275 от 25.05.2018 г., в която се поддържа нередовност на исковата молба, по която съдът се е произнесъл, като исковите претенции били неясно формулирани и не са налице основания за разделянето им в отделни производства. Поддържа се, че исковите не отговарят на изискванията на чл. 127 ГПК. Застъпено е становище, че не става ясно защо съдът с оглед процесуална икономия не е разгледал съединените искове в едно производство, както и че липсва ясно и недвусмислено формулиране на исковите в решението, като всичко това съществено затруднява и ограничава правото на защита на НАП.

Допълнителното решение от 18.05.2018 г. е обжалвано и от ищеца с касационна жалба вх. № 15604 / 29.05.2018 г., като е отправено искане до Върховния административен съд „да се произнесе по всички искове подробно предявени и уточнени ... в заявлението от 04.07.2017 г.“.

При горната фактическа обстановка съдебен състав на АССГ е счел образуваното въз основа на протоколно определение на АССГ от 18.05.2018 г., постановено по адм.д. № 5214 / 2017 г., адм.д. № 5626/2018 г. с предмет – „разглеждане на иска по т. 2 от заявлението на ищеца“ за недопустимо и с определение № 3610/07.06.2018 г. е прекратил производството по делото.

Във връзка с проведен инстанционен контрол за законосъобразност на определение № 3610 / 07.06.2018 г., състав на IV г.о. на ВАС по адм.д. № 11016 / 2018 г. е отменил определение № 3610 / 07.06.2018 г. на АССГ, постановено по делото и е върнал същото за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от Национална агенция по приходите, чрез процесуален представител, с който е изразено становище за неоснователност и недопустимост на предявения иск. Счита, че настоящето производство по иска, по който е налице постановен акт по същество е недопустимо. Излага още, че от заявлението не може да се направи категоричен и обоснован извод за претърпени от ищеца конкретни неимуществени вреди, определени по основание и размер, които да са пряка и непосредствена последица от посочени действия и бездействия на длъжностни лица при ТД на НАП С.. Излага доводи, че наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие, само по себе си не води до извод за нанесени имуществени и неимуществени вреди на адресата на акта, действие или бездействие. Сочи, че настъпването на вреди следва безспорно да се докаже, както и че в случая липсват каквито и да е било доказателства за действително претърпени вреди. Ответникът излага, че няма данни, нито каквито и да са доказателства за твърдени незаконосъобразни действия и бездействия. Сочи, че в исковата молба не е посочен и индивидуализиран субектът на отговорността, което също съществено ограничава правото на защита на НАП, както и че не се сочат или прилагат никакви доказателства за претърпени огорчения, тревоги, тормоз и отношение, заплашващо физическо оцеляване на лицето. Ответникът излага съображения, че оплакванията на ищеца са общи, неконкретизирани твърдения, които може да се приеме, че изразяват едно общо недоволство и неудовлетвореност на лицето, но не може да се приеме, че НАП е отговорен за всички посочени институции, с които лицето е имало досег – „административно-съдебно-полицейска мафия“, която тормози лицето и семейството му повече от 20 години. Сочи се още, че е недопустимо на база отменен от съда един административен акт, да се правят изводи за лошо административно обслужване. Ответникът излага, че не е налице нито една от предвидените кумулативни предпоставки, за да възникне право на обезщетение по този ред. Прави възражение срещу искането за разноски, а в условията на евентуалност за прекомерност. Претендира разноски.

На основание чл. 9, ал. 3 АПК съдът следва да даде указания за разпределението на доказателствената тежест във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗОДОВ делата по този закон пред съда се разглеждат със задължително участие на прокурор, с оглед на което следва да се изготвят служебно препис от исковата молба и отговора на ответника, ведно с приложенията към тях и да се връчат на С. градска прокуратура.

Водим от горното и на основание чл.146 ГПК вр. с чл.140 ГПК, съдът изготвя

проекто-доклад по делото, който да се съобщи на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА, на осн. чл.154, ал.1 от АПК, страните в производството: -

Ищец – И. А. К.

Ответник – Националната агенция по приходите.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва :

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, изпълняващо административна дейност в структурата на ответника, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, настъпване на имуществени и неимуществени вреди от такъв административен акт и техния размер, както и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие на служител при ответника и настъпилия вредоносен резултат.

Ответникът следва да докаже фактите, въз основа на които черпи своите възражения.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ С. градска прокуратура.

ДОПУСКА да се приемат представените по делото писмени доказателства.

НАСРОЧВА за 15.11.2022 г., 11.15 ч., за която дата да се призват страните.

В призовката до СГП да се впише, че делото се разглежда по реда на ЗОДОВ и участието на прокурор е задължително.

Препис от определението да се връчи на ищеца, ответника и СГП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: